

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 13. Deus vel hostem suum Alfonsum monens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

bus crucera baiulanti aperta atque peruia
fuit: ita tumentibus animis non patent cœli
portæ, nimis angustæ anfatis hominibus, &
qui phylacteria sua dilatant, cum tot fim-
brijs, & paludamentis venientes. Alij, qui
nôrunt, quàm arcta sit via, etiam centones
abijciunt, vt nudi nudum Christum sequan-
tur. Illuc Epulo diues, ventriosus, purpurâ
indutus non potuit ingredi, Lazarus autem
fame & macie extenuatus, nec saccos pecu-
niarum secum ferens, vtpote mendicus etiam
ab Angelis eò est portatus, facilem habuit si-
ne sarcinis ingressum. Hanc ob caussam tot
insignes ingenio, nobilitate, diuitijs iuuenes,
abiectis vestibis pretiosis, saccum induerunt,
& relictis diuitiarum impedimentis, per an-
gustam cœli portam, nudi atque omnibus
oneribus liberi intrare maluerunt, quàm cum
lato clauo, bullati, & torquati, & chlamy-
dati, mitti in gehennam. Qui fructus est ti-
moris.

Sed longè maior fructus est amoris. Quid
enim non velle facere par est hominem, qui
vel micam in se habet rationis, si videat,
Deum etiam istos ipsos humanos Luciferos,
à quibus tam proteruè contemnitur, super-
bè ridetur, & quodammodo potestate sua

Luc. 16.
23.

XIII.
DEVS VEL
HOSTEM
SVVM ALI
FONSVM
MONENS.

S. Augu-
stin. de
catechi-
zant. ru-
dibus.

authoritateque plusquam sacrilegè priuatur, adhuc non contemnere, neque deserere, sed ad pœnitentiam vocare, & inuitare? *Magna est miseria superbus homo*, ait S. Augustinus, *sed maior misericordia humilis Deus*. Audite, quid *Alfonso* tam sacrilegè impio acciderit. Miles erat, in aula regis, *Petrus Martini de Pampliega*. Hic, præter communem militum morem, ita modestus in verbis, in opere castus, in poculis temperans, in colendo Deo frequens, ab omni blasphemia & rapina abstinens erat, vt in castris facere id, quod Religiosi in claustris, diceretur. Ob hos mores è militiâ euocatus est ad aulam, & curam Infantis *Manuelis* gerendam, cuius instructor fuit adeò eximius, vt eum linguâ & vitâ, doctrinâ & moribus erudiret, neque ob indulgentiæ sordiam Dei iudicium timeret. Huic ergo aliquando dormienti iuuenis cœlestis elegantiae apparuit, cuius vestis non calcata niue candidior, & vultus ipso splendidior *Hespero*, nocturnas tenebras clarissimè illustrauerat. Hic iuuenis coram assistens ei dixit: *latam esse, in diuino consistorio, contra regem Alfonso, sententiam, vt exheredatus moriatur, sed & crudeli morte, nisi pœniteat*. Exterritus hoc viso & dicto miles causam quaesit:

uit:

uit: cui Angelus respondit, *blasphemiam Alfonso, vanamq; temeritatem diuina opera corrigere molientis id meruisse.* Et mandatum adiecit, *ut ad regem accederet, eumq; ad pœnitentiam hortaretur.*

Intelligitis, quanta sit bonitas Dei, in flagitiosissimis etiam peccatoribus ad pœnitentiam vocandis? Vix credere potest tantam Dei patientiam, qui nescit quanta sit eius erga homines dilectio. *Incredibilis est vis amoris, si potentia coniungatur,* ait S. Gregorius Nazianzenus. Cum autem & amor, & potentia Dei sint infinita, fit vt immensa eius charitas illum perducatur ad hominum salutem quærendam & procurandam, per media, quæ non nisi infinita sapientia excogitare, nec nisi omnipotentia exequi potest. Quid mirum, si Deus Angelum ad militem, militem ad *Alfonsum* misit? Si ipse natura inuisibilis, homo visibilis fieri voluit, vt *peccatores vocaret,* vt velut *bonus pastor* ouem perditam in humeros imponeret, atque ad reliquum, in cœlo, Angelorum gregem portaret? Quanta autem diligentia, quot laboribus, per quot tormenta nos quæsiuit, totos triginta tres annos circumiens, noctes orando, dies concionando consumens, & cum hominibus

XIV.

IMMENSE
DEI MI-
SERICOR-
DIA.

S. Grego-
rius Nazi-
anzen. in
vita sua,
quâ ipse
scripsit
carmine.

Luc. 5.32.

Matth.
18. 12.